

k e r n t o p f

PAWEŁ KERNTOPF

Paweł Kerntopf urodził się 7 maja 1938 roku w Warszawie, gdzie ukończył szkołę podstawową w 1951 roku. W 1955 roku zdał maturę w Liceum Ogólnokształcącym im. Króla Władysława IV. W tym samym roku zdobył dyplom w VI Olimpiadzie Matematycznej i rozpoczął studia na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej (na kierunku Automatyka i Maszyny Matematyczne). Dyplom magistra inżyniera łączności uzyskał w 1962 roku. Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę na stanowisku asystenta (1962–1966) w Katedrze Elektrotechniki Teoretycznej „A”, kierowanej początkowo przez profesora Czesława Rajskiego, a następnie przez profesora Jerzego Osiowskiego. Od 1966 roku przez ponad 25 lat (do 1992 roku) zatrudniony był w Centrum Obliczeniowym Polskiej Akademii Nauk (przemianowanym później na Instytut Podstaw Informatyki Polskiej Akademii Nauk), gdzie pracował w Zakładzie Struktur Cyfrowych, początkowo na stanowisku starszego asystenta, a następnie adiunkta.

Doktorat w dziedzinie nauk technicznych (z wyróżnieniem) uzyskał w Instytucie Cybernetyki Stosowanej Polskiej Akademii Nauk w 1973 roku na podstawie pracy *Niektóre własności zbiorów podfunkcji funkcji boolowskich*, zaś stopień naukowy doktora habilitowanego (informatyka teoretyczna) uzyskał na Wydziale Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Warszawskiej w 2006 roku na podstawie rozprawy *Uogólnione diagramy decyzyjne i ich zastosowania*. Od 1992 roku zatrudniony jest w Instytucie Informatyki Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Warszawskiej, początkowo na stanowisku adiunkta, a od 2007 roku na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Przez wiele lat zajmował się syntezą układów logicznych i własnościami funkcji boolowskich. Wyniki tych prac przedstawiał na konferencjach krajowych i zagranicznych. Najważniejsze z nich, dotyczące funkcji o maksymalnych zbiorach podfunkcji, zawarł w rozprawie doktorskiej oraz w referatach prezentowanych na kilku konferencjach w USA w 1974 roku. Następnie zaproponował nowe uogólnienie binarnych i wielowartościowych diagramów decyzyjnych. Od 2000 roku opublikował wiele pionierskich prac w nowej dziedzinie syntezy odwracalnych i kwantowych układów cyfrowych. Niektóre z tych prac mają po kilkadziesiąt cytowań, zaś referat przedstawiony na Design Automation Conference w 2004 roku ma już około 100 cytowań.

Odbył wiele zagranicznych staży i konsultacji naukowych w USA, we Francji i Włoszech, w ZSRR (Moskwa, Nowosybirsk, Kijów,

Słowa kluczowe

- informatyka
- matematyczne podstawy informatyki
- zaawansowana synteza logiczna
- układy odwracalne

K

Ryga), na Węgrzech i w NRD, m.in. w 1974 roku przebywał przez rok jako *visiting scholar* na Uniwersytecie Stanforda w USA (w tym czasie odwiedził też inne uczelnie amerykańskie, m.in. wygłosił referat na seminarium w University of Illinois), zaś w 2001 roku przebywał w Portland State University w stanie Oregon w USA.

Prowadził zajęcia dydaktyczne z teorii obwodów elektrycznych, teorii informacji, syntezy układów logicznych, języków programowania dla syntezy logicznej, mikroprocesorów, projektowania logicznego komputerów, podstaw teoretycznych informatyki, ochrony informacji w systemach i sieciach komputerowych.

Opublikował ponad 70 prac, w tym cztery monografie. W 2007 roku otrzymał indywidualną Nagrodę Rektora Politechniki Warszawskiej I stopnia za osiągnięcia naukowe.

W latach 60. XX w. był sekretarzem Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. Następnie był redaktorem materiałów kilku konferencji organizowanych przez Instytut Podstaw Informatyki Polskiej Akademii Nauk. Później był członkiem i sekretarzem Rady Naukowej Instytutu Podstaw Informatyki Polskiej Akademii Nauk, koordynatorem krajowym współpracy naukowej krajów RWPG w ramach tematu „Teoria automatów i jej zastosowania”, sekretarzem grupy roboczej „Architektura i struktury systemów mikroprocesorowych” w ramach współpracy naukowej Akademii Nauk krajów socjalistycznych, sekretarzem koordynacji krajowej tematu „Nowe generacje systemów komputerowych” w ramach współpracy naukowej Akademii Nauk krajów socjalistycznych, recenzentem czasopism naukowych, m.in.: „IEEE Transaction on Computer-Aided Design”, „IEEE Transaction on Computers”, „IEEE Design and Test”, „Journal of Systems Architecture”, „Electronics Letters”, „International Journal on Computers and Electrical Engineering”, „Discrete Applied Mathematics”, recenzentem referatów zgłoszonych na konferencje międzynarodowe, m.in.: Design Automation Conference, IEEE Conference on Electronics, „Circuits and Systems”, IEEE Symposium on Multiple-Valued Logic, International Workshop on Applications of Reed-Muller Extension in Circuit Design, recenzentem grantów KBN. Pisał recenzje wydawnicze dla PWN i WNT oraz przetłumaczył z języka angielskiego trzy książki z dziedziny informatyki. Był kie-

rownikiem zespołów problemowych w IPI PAN (przez 10 lat), opiekunem praktyk studenckich (w Instytucie Podstaw Informatyki Polskiej Akademii Nauk i na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej) krajowych oraz zagranicznych (z USA, Japonii i Norwegii). Na Wydziale Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Warszawskiej pełnił funkcje: członka Wydziałowej Komisji Wyborczej, sekretarza i członka Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej, członek Wydziałowej Komisji ds. Organizacji Wyborów do Zespołów Komitetu Badań Naukowych, członka Wydziałowej Komisji ds. Nagród i Wyróżnień, członka Rady Wydziału.

Startował w zawodach szachowych (warszawskich, ogólnopolskich i międzynarodowych), zarówno w grze bezpośredniej, jak i korespondencyjnej. Był działaczem Komisji Szachowej Gry Korespondencyjnej oraz uczestniczył w kongresach International Correspondence Chess Federation. Otrzymał Srebrną i Złotą Honorową Odznakę Polskiego Związku Szachowego.

Jest autorem wielu publikacji na tematy szachowe. W latach 1983–1986, pracując cały czas na etacie w Instytucie Podstaw Informatyki Polskiej Akademii Nauk, był redaktorem naczelnym miesięcznika „Szachy”, następnie przez około pięć lat redagował pismo „Panorama Szachowa”, które początkowo ukazywało się jako dwutygodnik, a następnie — miesięcznik. Pisał o szachach w dziennikach „Kurier Polski” i „Gazeta Wyborcza” oraz miesięcznikach „Relaks i Kolekcjoner Polski” i „Noc”. W „Gazecie Wyborczej” przez kilkanaście lat współredagował cotygodniowy dział szachowy oraz publikował teksty o informatyce i elektronice.

W Instytucie Podstaw Informatyki Polskiej Akademii Nauk był przez kilka lat przewodniczącym Rady Zakładowej Związku Nauczycielstwa Polskiego, zaś w latach 1980–1981 był członkiem Komisji Rewizyjnej NSZZ „Solidarność”.

Jest żonaty, ma jedną córkę. Interesuje się wieloma dziedzinami, a w szczególności literaturą, muzyką, filmem i teatrem. Był zamiłowanym turystą, członkiem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Zdobył kolejno trzy Górskie Odznaki Turystyczne (Brązową, Srebrną i Złotą), głównie podczas samotnych wycieczek.